
Utassy József

A HOLDRÓL NÉZVÉST

A naprendszer harmadik bolygója,
ez a levegős,
emberes égitest,
innen,
a Holdról nézvést,
olyan lakályos planéta,
légiés,
bársonyos
és vizes.

De szálljunk csak alá!

A sivatag majd fölmutatja gyermekét,
kinek napjai pillogással telnek,
riadalmas két óriás szemét
beköpi a legyek, a cecelég,
göndör hajában zszizsegnek a tetvek:

a sivatag majd fölmutatja gyermekét,
kinek napjai pillogással telnek.

Vagy nézd egy másik ország kölkeit!

Hasuk puffadt, szemükben vád, iszony,
rágják mandarinocska ökleik,
halál xilofonoz bordáikon.
Apjuk, anyjuk tekintete beretva.
Szemmel ölnek. Eleven két keresztfa.

Ám nézz a boldogokra is, akikre
a kék öröm égboltja ráborult.
Élnének, de idehozták nyakukra
a förtelemmel bagzó háborút.

A háború fenségünk dönti romba.
Valahol mindig dörögnek az ágyúk,
hol itt, hol ott hull hó helyett a bomba,
valahol mindig győz: egy agyalágyult.